October 1998
жовтень 1998 р.

ПРОМІНЬ

Promin

Aid to Diabetic Children in Ukraine

Жінки в мистецтві

October - Women's History Month

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXVIII ЖОВТЕНЬ Ч. 9
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXVIII OCTOBER No. 9

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Обкладинка і формат - Даніел Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial

2 Жінки в мистецтві ..... Women in the Arts

3 Місяць історії жіноцтва ..... Women's History Month

6 Жіночі Постаті ..... Women of Influence

7 Референтури ..... Convener's Corner

10 Візія Українського Православ'я ..... Vision for Ukrainian Orthodoxy

14 Вісті з Централі ..... News from the National Office

16 Нашим Дітям ..... For Our Children

19 Український Музей Канади, СУК ..... Ukrainian Museum of Canada, UWAC

21 Громадська Хроніка ..... Community Events

31 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

33 Пресовий Фонд ..... Press Fund

Адреса Централі **Союзу Українок Канади**
Address of the Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУС ХРИСТУ!

Місяць жовтень відзначується різними подіями, які є для всіх нас дуже важливими і на які ми повинні звернути особливу увагу. Традиційно цього місяця ми влаштовуємо СВЯТО КНИЖКИ, щоб звернути особливу увагу на твори наших давніших і сучасних письменників та підкреслити важливість друкованого слова. Помимо того, що ми сьогодні користаємося різними електронічними способами передання інформацій, важливим є, щоб в парі з тим наше друковане слово дальше розвивалося і займало своє належне місце серед нашого суспільства.

Прийнято також в жовтні влаштовувати ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА, щоб вітати студентів, які прибули з інших місцевостей на науку. Приділім їм особливу увагу, щоб вони відчули тепле відношення у своїому рідному окруженні.

Також, відділи готуються до участи в Провінційних З'їздах та різних інших імпрезах. Все це підкріплює наші сили і дає можливість на розвиток нашої організації.

October is also recognized as Women's History Month. We therefore join with all Canadians in celebrating the contributions of women, past and present, who have helped shape our nation in countless ways.

It is said that journalism is the first draft of history. Since our focus this month is on the "written word" it is interesting to note that the growing numbers of women in the field of journalism and the increasing number of "women's" *journals* and *pages* in newspapers have played a critical role in documenting the experiences and concerns of women in Canada. The last Canadian census found that women comprised about 48 per cent of all writers, editors and journalists - that is over 20,000 women in a field that employs some 41,000 people in Canada.

Бажаю всім усього найкращого!

Орися Сушко

"When we come to the edge of all we know, we must remember two things: we will have ground to walk upon, or we will be given wings to fly."

This phrase was sent to me by a friend the other day. She must have known exactly how I was feeling at that moment: caught up in the stress of the day's obligations and oblivious to life's fundamentals. As I read this phrase, I raised my eyes from my work, and I instantly felt lifted. The strength of those words, coming from my dear friend, changed the scope of that day for good.

There is a special bond between women which I believe has something to do with the wonderful predicament that it is to be a woman. This bond is created in large part as a result of the many wondrous women who have come and gone before us, leaving their mark on the world, each imparting their own unique wisdom and talents. This month's features discuss several great women in literature, the arts, politics, and business. They are all to be admired and held as models of the ideals that have inspired women through the ages. Suffragists, the fearless women who fought to lift the burden of sexist oppression from our shoulders are applauded. They opened wide the door to our future, and most importantly, they forced us to realize our potential as leaders not only in our own homes, but in the world at large. These brave women are our friends, and through their courageous actions, they showed us what all women are capable of.

As I've said many times before, we all need to be on the same team in order to win the game. And if that team is built on love and respect for one another, we will never lose. Let's trust in the confidence of the suffragists of our time -- they have indeed given us the ground to walk upon, and the wings to fly.

Oksana Arsenault

ЖІНКИ В МИСТЕЦТВІ

Без перебільшення можна сказати, що ніде у жодного народу театр не відограв такої величезної ролі в піднесенні національної свідомості, як в Україні. І в Східній Україні, і в Західній театр розвивався тоді, коли інші вияви культури були пригнічені. Театр, переважно в Східній Україні, довгий час був носієм української мови, поновляв інтерес до українського побуту, етнографії, історії.

Зародження українського театру почалося в Галичині. Після кількох спроб створити український театр в Коломиї (1848 - 50 р.), в Перемишлі, у Львові року 1864 „Руська Бесіда" започаткувала новий театр, що проіснував до 1880 року. В тому театрі виділялися талановистістю акторки: Т. Бачинська (донька), вславилася виконанням Марусі (п'єса Г. Квіти), Галі (Назар Стодоля), Лукасевичівна, М. Костецька - з першого аматорського складу. Пізніше в 1874 - 1880 р. визначні акторки були Марія Романович та Т. Романович.

Складніша була доля українського театру в Східній Україні. Перша аматорська вистава у Києві року 1872 відбулася за участю не професіоналів, а представників української інтелігенції. Поставлено було „Різдвяну Ніч" М. Лисенко - текст Старицького, та „Як ковбаса та чарка..." Грали О. Русов, О. Левицький, П. Чубинський та інші, з жінок - Маріа та Софія Ліндфорс (згодом Русова), Липська та інші. Та цій спробі 1876 рік поклав кінець: було заборонено сценічні вистави українською мовою. Лише в 1881 році було дозволено оганізувати українську туру: організатором її були Г. Ашкаренков та М. Кропивницький. В першому слкаді цієї трупи, рядом з корифеями української сцени - Кропивницьким, братами Тобілевичами: М. Садовським, О.

Марія Заньковецька

Саксаганським та І. Карпенко-Карим виступала й Марія Заньковецька, народжена Адасовська (1860-1934). Заньковецька була акторкою виключного таланту, жіночого чару, тонкости психологічного аналізу. Вона виступала переважно в драматичних ролях, але грала й комічні, до того мала дуже гарний голос. Гастролі українського театру в Москві та Петербурзі б 1886 - 1887 роках були тріюмфом М. Заньковецької, її запрошували перейти на першої ролі до російського державного театру, але вона відмовилася й залишилася в українському. Її порівнювали з видатнішими артистками того часу: італійкою Еленорою Дузе, француженкою Сарою Бернар, з росіянками - П. Стрепетовою та В. Комісаржевською. Заньковецька мала в репертуарі до 30 п'єс. Під час поділу трупи Кропивницького, вона грала в трупах М. Садовського та О. Саксаганського. В останнє в 1919 - 1922 роках Заньковецька грала в Києві, в Державному Народному театрі, і року 1922 покинула сцену. Театрові згодом надано її ім'я.

Поруч із Заньковецькою стояла деякою мірою, як конкурентка її, сестра братів Тобілевичів - Марія Садовська-Барілоті (1855-1891). Це була теж обдарована акторка, що грала ті ж ролі, що Заньковецька. Вона теж мала дуже гарний голос. Це було, між іншим, обов'язково для українських акторок, бо в побутових п'єсах завжди були співи. Видатною акторкою була ще й Ліницька (1866-1924), що заступала Заньковецьку. З інших були видатні акторки: Гана Затиркевич Карпинська (1856-1921), що виконувала характерні ролі та Ганна Борисоглібська, народжена Сидоренко (1869-1939); вона почала грати в трупі Кропивницького, грала в Києві в трупі Садовського, потім у Львові, а з 1925 р. у Києві. Головним чином грала побутові ролі.

Серед артисток Галицького театру „Руська Бесіда" перше місце належить Катрі Рубчаковій, народженій Косач (1879-1919). Вона мала виключний талант, вчування в кожну ролю, вона не

грала, а жила кожною ролею. Діяпазон її був величезний, мала вона більше сотні ролів, грала і драматичні ролі в драмах, і партії ліричного сопрано в операх. Режисер польського театру пропонував їй ангажемент на польській сцені, але вона відмовилася. Крім Рубчакової були видатні акторки І. Ляновська, А. Осипович, що грала характерні та побутові ролі.

Згодом маленькі окремі трупи Західної України обєдналися в одну трупу в Національному театрі. Там грали Й. Стадникова, Г. Борисоглібська, Ганна Совачкова, М. Голіцинська, Л. Кривіцька, Б. Левицька, М. Степова.

Багато талановитих українських драматичних акторок пішли на російську сцену, коли не існувала українська. Серед таких акторок треба назвати славетну акторку Марію Савину. Так само багато українських співачок співали на чужих сценах: М. Дейша-Сіони цька, Соломія Крушельницька (1873-1952). Нежданова - примадонна Московської опери. Видатна співачка була Катерина Воронець-Боярська, народжена Монтвид (1878-1952). Вона походила з Харкова, виховувалася в українському оточенні разом з доньками Д. І. Багалія. Закінчила

Соломія Крушельницька

консерваторію в Мілані, повернувшись до Харкова виступала в українських концертах. Грала в оперових театрах Харкова, Києва, на імператорській Московській опері, але повернулася до Києва. Брала участь в організації української опери в 1918 році. Року 1920 переїхала за кордон, співала у Львові, в Празі.

1918-й рік відкрив нові шляхи українським артисткам: було започатковано літом того року українізацію театру - драматичного під керівництвом Наталії Михайлівни Дорошенко та оперного під керівництвом М. Садовського.

Важливе було те, що обидва театри - драматичний і оперовий були державні, і все утримання їх було взяте на державні кошти. Тому до двох театрів почали переходити українки-акторки з цілої Росії, і в цих театрах зібралися видатні сили.

Після того, не зважаючи на всі політичні події, залишились театри Києва, Харкова та інших великих міст українськими. До опери перейшли видатні співачки: Марія Литвиненко-Вольгемут, Петляш, О. Петрусенкова, учениця Саксаганського, та інші.

Із книжки „Видатні жінки України",
Наталія Полонська-Василенко
Накладом Союзу Українок Канади
1969 р.

OCTOBER - WOMEN'S HISTORY MONTH

AN HISTORICAL LOOK AT WOMEN AND WORK IN CANADA

As suffragist Nellie McClung so convincingly put it: "People must know the past to understand the present and face the future." Recognizing the enormous value of women's paid and unpaid work is central to understanding the history of women's work.

Canada's history of working women is complex. The pursuit of equality is an ever-present theme of women's history, and it is a struggle that is far from over. Yet there has been overall progress for women at work over the past century.

In 1880, Emily Howard Stowe became the first woman in Canada to legally practise medicine. It was quite an accomplishment in a country that, at the time, would not allow women to attend medical school.

Undaunted at being refused admission to a Canadian medical school, Stowe went to New York, earned her medical degree in 1867, and returned to Canada. She worked without a license 13 years before she legally had the right to practise her profession. In 1883, her daughter Augusta Stowe-Gullen became the first woman to earn a medical degree in Canada. By 1990, the graduating class of the University of Toronto medical school was 45 per cent women.

The women of Canada share a legacy of determination from Emily Stowe and many others, which has helped them overcome gender-based stereotypes and discrimination. Women have made historic contributions to Canada's social and economic development through their paid and unpaid work. However, most of women's

accomplishments have been largely ignored in traditional history books.

The goal of Women's History Month in Canada, which is being celebrated for the seventh year in October 1993, is to write women back into Canadian history. It is also intended to highlight the importance of increasing women's participation in all sectors of the workforce, and the need for greater sharing of work in the home between women and men.

Today, women are increasingly recognized as a permanent and powerful presence in the workplace. Women currently make up 45 per cent of Canada's labour force. They accounted for almost three-quarters of all growth in employment in Canada between 1975 and 1995. And the Federal Business Development Bank projects that by the year 2000, about one in three self-employed people in Canada will be a woman.

However, progress in achieving equal opportunity in the workplace has been characterized by periods of advances and setbacks for women at work, waves which have propelled or held back entire generations or particular communities of women.

There has been an historic pattern in Canada of women being alternately drawn into the paid labour force and then squeezed out in challenging economic times. they have been paid less in good economic times and lesser still, or not at all, in periods of economic restraint.

For example, in the early Industrial Revolution (circa 1850) women were swept into service in new city factories that suddenly needed a large labour force. But in the slower economy of the late 1800's women were discouraged from working by lower wages than men and harsh working conditions.

World War I again redefined women's place and in its aftermath, the liberated "flapper"emerged. By 1922 Maclean's magazine had declared the flapper a "menace"and women were bombarded with media stories about the incompatibility of marriage and a paying job.

Similarly, during the Second World War, women were pressed into service as a reserve labour force, fortified by the smiling competence of Rosie the Riveter, a wartime symbol of women in non-traditional occupations. But women often did traditional make jobs for as little as half the wages. At war's end, women were unceremoniously sent home to the role of Suburban Housewife. Women would not surpass their war-time participation the the Canadian workforce until 1967.

Overall, early 20th century census figures show that women industrial workers made 55 to 60 per cent of average male wages. This wage gap had become entrenched in the late 1800's, with the introduction of the concept of the "family wage"-- the nation that men needed to make enough money to sustain a family while women worked only for "pin money".

Nonetheless, women in the industrial workplace continued to make strides: some rose to the rank of factory inspector, others unionized for better working conditions, and minimum wage laws were secured.

Women also took up paid work outside the factories, much of it an extension of their traditional roles. Women worked as domestic servants, teachers and nurses. In 1891, 41 per cent of all working women in Canada were employed as domestics, unregulated work which often exposed them to long hours of service and sometimes to sexual harassment and assault. Women teachers and nurses were typically paid about half their male colleagues.

A particularly significant change was the move of women into the male preserves of clerical and sales work in the late 1800's. When it was discovered that women could and would do the work of men for about half the salary ($4.50 a week compared to $9.50), the clerical field gradually became a classic "pink-collar" work ghetto. By 1921, clerical work was the top occupation among women in the paid workforce and remains so today.

Today on average, women working full-time, full-year, still only make 70 cents to the dollar that men make. They are still breaking down barriers which have delayed their participation in male-dominated fields, such as engineering and the trades. and women continue to chip away at the glass ceiling which segregates women into the lower ranks of some occupations. Fifty-eight per cent of women are employed in clerical, service, or managerial and administrative jobs.

The women who are engaged today in non-traditional occupations - women technicians, engineers, scientists and tradespeople - are modern-day pioneers. They are leading the way for other women. and they hold one of the most important keys to a more just and prosperous future for Canada.

Overall, women today are recognized as a permanent and increasingly powerful presence in the workplace. Still, we can learn from the path and patterns of the history of their work.

Women have pushed beyond equal pay for the same work to the principle of pay equity - equal pay for work of equal value.

Women leaders are also being recognized as the leaders of tomorrow, and new value is being placed on their emphasis on communication, consultation and responsiveness.

Women, backed by solid research, are also challenging century-old assumptions that they are poor investments as employees. The myth that women work only until they get pregnant and start a family is not true. Women enter the workforce and they continue in paid work for years, making significant contributions.

Women are the catalysts behind the growing recognition of the interdependence between work and home life. Today's workplace is being physically and philosophically reshaped to reflect the understanding that family responsibility is a workplace issue for both women and men - a process of change that includes innovative practices such as flexible hours, job-sharing, telecommuting and "people care days".

The recognition that family responsibility is a workplace issue is also leading to a re-evaluation of women's unpaid work work in the home and community. For the first time in Canadian history, the 1996 census included a question on unpaid work.

There is an emerging attitude that the full potential of all human resources are needed in a globally competitive society.

There is a projection that by the year 2000, women will comprise a significant proportion of the Canadian workplace - and especially in positions of authority.

And, finally there are the voices of women themselves, who want their work - paid or unpaid - to be a matter of individual needs, abilities and choice, rather than a matter of gender.

SUGGESTED ACTIVITIES FOR WOMEN'S HISTORY MONTH

READ A BOOK...

...especially in the month of October which is also recognized as the month of the "word". Read more about the history of women and their struggles for equality of opportunity, etc. As a group meet to discuss the books you have read. You may chose to write a book review for your community newspaper or for Promin.

RENT A FILM OR A VIDEO

There are many excellent films and videos available for individual or group viewing. Most of these are available at libraries or through the National Film Board.

- *Womenstory - Daughters on the Wings of Time*
- *The Glass Ceiling*
- *Careers to Discover*
- *A Web Not a Ladder*
- *Careers and Cradles*

Note: *The study of Women's History is indeed a most fascinating and interesting one and I highly recommend it to our readers. The more we know about the past the better prepared we are, not only for our future, but for the future of generations of women to come. I can, without a doubt, say that the many years I spent developing and implementing policy relative to the various areas of women's issues have proven extremely rewarding and enlightening.*

O. Sushko

"Dear child, you may be anything you like."

Maude Abott, Quebec physician, professor and scientist, referring to the response of her grandmother when, as a child, Abbott asked if she could become a doctor

Жіночі Постаті
Women of Influence

ALICE ROMANCHUK LABERGE

In 1983, the Globe and Mail magazine called Report on Business cited 15 women to watch for in business. One of the women mentioned was Alice Romanchuk Laberge.

In February 1998, Alice Romanchuk Laberge was appointed Senior Vice-president in Finance of the McMillan Bloedel Ltd. in Vancouver. MacMillan Bloedel is one of North America's largest forest product companies with operations in Canada and United States with annual sales over 5 billion.

Alice's positions in the company runs as follows:
Financial Analyst from 1981 to 1983; Manager, Corporate Finance from 1983 to 1988; Director, Corporate Finance from 1988 - 1991; Assistant Treasurer from 1991 to 1993; Vice-president, Treasurer from 1993 to 1998.

Alice Romanchuk was born in Edmonton AB in 1956. She is the daughter of Lou and Vi Romanchuk, long-time members of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral.

As a youngster she attended the Ukrainian Kindergarten, Ukrainian School and Ukrainian dancing at St. John's Cathedral. Graduating from high school with honours, she enrolled in Speech Therapy and Audiology at the University of Alberta. In 1977 she graduated from the University of Alberta with distinction. Following her graduation Alice worked as a speech pathologist for the Alberta Children's Hospital from 1977 to 1979. In 1979 she enrolled in Masters Business Administration at the University of Vancouver during which time she received a fellowship.

In 1981 upon graduation from the University of Vancouver with distinction she joined the McMillan Bloedel Ltd. in Vancouver as a Financial Analyst.

As Senior Vice-President, Finance Alice is a member of MacMillan Bloedel's Executive Team whose role is to develop long-term strategic direction for the company. She is responsible for: corporate controller function; tax and risk management function; internal audit function; long-term financing of the company's operations world-wide, including public and private debt financing, contractual bank facilities, equity issues, project financing, and asset securitization; short-term borrowing and investment program; global banking relationships (credit relationships with over 30 banks); the company's pension funds in Canada and the United States totalling over $700 million, including selecting and monitoring investment managers, asset mix policy and implementation, and governance; capital market transactions (eg. initial public offerings of divisions); foreign exchange operations with trading in excess of $2 billion annually, including implementation of hedging programs involving forward contracts, currently options and other related instruments; investor relations function including production of the annual report.

Alice's other interests include: Vice-Chair and Trustee, Healthcare Benefit Trust; Member for the 1998 United Way Campaign Cabinet of the Vancouver Lower Mainland; Member of the Financial Executives Institute; Member of the Treasury Management Association of Canada; Member of MacMillan Bloedel's corporate donations committee.

In 1983 Alice married Larry Laberge and they have three daughters. Laura is 13 years old, Lisa Anne is 11 years old and Christine is 7 years old.

In her spare time you may find her playing tennis or golf or skiing and skating with her children.

Submitted by Nellie Seniw

A donation to Promin of $300.00 by Alice's mother, Violet Romanchuk is gratefully acknowledged.

РІДНІ УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

Після здорового літнього відпочинку, наші діти повертають до своїх шкіл. З початком шкільного року, багато українських організацій, церковних громад і батьківських комітетів, будуть планувати навчання в Рідних Українських Школах.

Мова, культура, церква й народ - ці чотири фактори визначають чотировимірне поняття української державности. Основним стовпом на якому опереється ця народня духова будівля української самобутності - є мова.

Сьогодні власно на мову, як основний фактор нашої самобутности, мусимо прикласти якнайбільше нашої уваги.

Останніми роками можна зауважити застій в навчанні української мови. В часі нашого стремління до незалежності, більше зацікавлення виявлялося до української мови й культури, а коли Україна стала самостійною і здавалося б що навчання мови до спіклування буде більше потрібне, то навпаки, Рідні Українські Школи в багатьох місцевостях перестали існувати.

Сьогодні у нас виробилось якесь фальшиве ствердження, що без знання своєї рідної мови, можна на чужій перекладній літературі, виховати свідоме українське покоління. Такого в історії жодного народу не було й бути не може. Кожна мова це щось інтимне даному народові.

Рік цей був проголошений роком Української Православної Молоді, постараймось, щоб наша молодь дійсно відчула себе українською. Даймо їй нагоду вивчати мову, пізнавати культуру й історію свого народу. Закликаємо наші організації, щоб вони поставили собі за завдання організувати Рідні Українські Школи, там де їх ще немає, та допомогати тим, які існують і продовжують свою працю.

Паралельно зі школою найсильніший акцент належиться поставити на щоденне вживання української мови в наших домах, в наших громадах і церквах. Прикладім трошки більше справжніх зусиль, щоб привернути права громадянства українській мові.

Починаймо (там де це можливо) від САДОЧКІВ. Для Рідних Українських Шкіл маємо цікаві програми. Кожний учитель може легко достосувати відповідну програму до рівня своїх учнів. Як потрібно більше інформацій, відносно програм навчання, або в інших справах звертайтеся до мене на нищеподану адресу.

Добр. Марія Гнатів
Референтка Шільництва при Централі СУК

Dobr. Maria Hnatiw
50 East 38th Avenue
Vancouver BC V5W 1G9

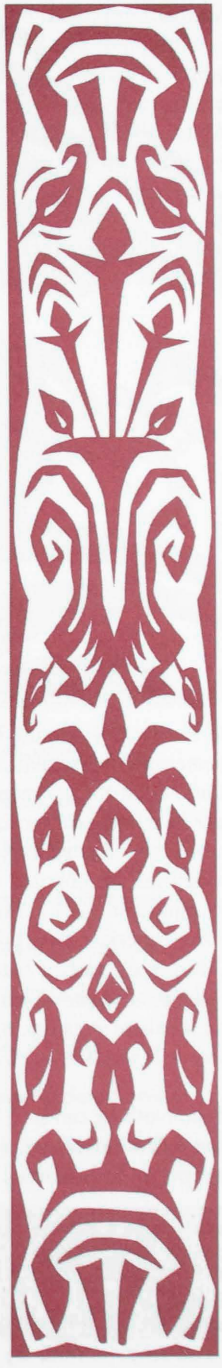

Christian Feminism

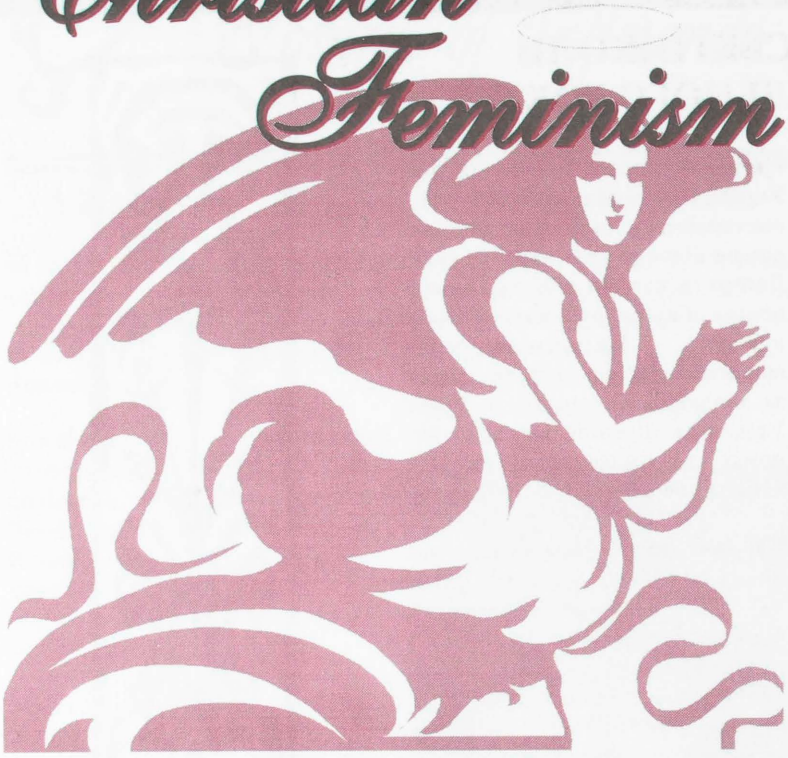

An article in the July-August issue of Promin bemoaned the recent decision by an Ontario court that women legally may appear in public with no covering on their breasts. An editorial in a Hamilton newspaper, coupled with an article on American girls acting more and more like American boys (smoking, violence, drug use), caused the author, Father Hladio, to conclude that the democratic ideals of equality, tolerance and freedom will not save our society.

He was right. Nothing can save us from our personal and collective sins as a society except our faith in Jesus Christ.

Feminism is not about saving souls. That is the work of God. However, we are called by God to minister to a broken and diseased world by visiting the sick and imprisoned, by giving food and drink to the destitute, and by clothing the naked. In other words, we are to minister to the needs of people, to be a light of hope to those without hope, and to bring truth to those living in lies.

As Christians, we are to "put on the mind of Christ," or to think about the world and its people in the same way He thinks of them — with love and compassion. God, through St. Paul, declared that men and women are equal in His eyes. Our Lord also exhorted us, His followers, not merely to tolerate, but to love one another; that is, to appreciate (place value on) one another and to love (actively work for the welfare and betterment of) each other. The "democratic virtues" of equality, tolerance and freedom are not at all incompatible with the "Christians virtues" of "love, responsibility and respect of the unique identity of every person" as mentioned in the article.

He was right again when he said that a womanly right to appear topless in public in Ontario was NOT decided democratically — but then, we don't have a democracy in Canada. We have a constitutional monarchy with a parliamentary system of representation. According to our Constitution, the legal system has NOTHING to do with the political system; judges are appointed, not elected, and are given the responsibility of deciding cases according to Law and not according to public opinion.

Father Hladio pointed out the fact that the editorial writer placed a woman's right to own property or receive equal wages on the same level as her right to appear topless in public. However, readers should know of two important facts which would color the editorialist's writing in this way. First, newspaper writers and editors are seldom well-educated or well-intentioned. The purpose of writing a news item or editorial is to sell papers. Sometimes, that is done by writing in an outrageous manner about a controversial subject. Second, studies have shown that people in journalism have a higher-than-average incidence of common-law marriage, divorce, alcoholism, drug use, et cetera. Therefore, when they write opinion-editorial pieces on social questions, they do not represent the mainstream of society; and their opinions should be read with this in mind.

Every member of our Women's Association should be proud that the National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada is a member of the National Council of Women of Canada; branches of U.W.A.C. are members of local Councils of Women. These local umbrella groups, many of which have

existed since the 1890's, have worked to improve the quality of life for all Canadians. The Edmonton Local Council, for instance, was responsible for the establishment of the library system, the art gallery and the first daycare centre for the children of women who had to work outside the home. They campaigned successfully for the pasteurization of milk, for the equal education of girls and boys, for the Dower Act (to keep widows from being thrown out of their homes after the death of their husbands) and for many other changes in law and policy to improve life for Albertans.

Among the Aims of the Council are the following:

to be aware of the potential of women's power for the good;

to diffuse into society the gentler, feminine qualities;

to hold in high regard the moral standards of integrity;

to strive to create an even balance in the creativities, energies and qualities of men and women;

to correct any discriminatory practice against women;

to endeavour to overcome prejudices through achieving real equality.

Each of these aims is laudable in itself and has a corresponding command in the Holy Scriptures.

We Christians are called to be in the world, but not of the world — not taking part in the iniquitous practices of the world. Many Christian women answer that call by working to correct injustice, to improve society's attitudes and conditions, and to let people see Christ in us — through our work for the people of His world. We are called to preach the Gospel — the good news that God loved each person in this world enough to send His own, sinless Son to die. For many people, the only Gospel they will ever read is in us — through the works we do to express His Love living in us — and that is what Christian feminism is all about. May God give us strength to continue to preach His love through our loving ministry to the people of His world.

Carla Kozak
Convenor for Women's Issues

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

ВІЗІЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВ'Я В КАНАДСЬКОМУ І СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ - БОГОСЛОВСЬКА ПЕРСПЕКТИВА

В книзі пророка Єзекіїля в розділі 37 представляється одна досить страшна історія пророка Єзекіїля, котрий був взятий Богом у долину смерти. Сама візія смерти представлена очима пророка є такою страшною і такою промовляючою, що лише вона може в певному рівні представити реалію Християнства в сучасному світі. В долині смерти, де був взятий пророк, перепливала візія смерти в вигляді цвинтаря зсохлих костей людей, котрі наче порох були переметені вітром. В тому контексті пророк Єзекіїл був запитаний про можливість повернення життя в ті останки людини. Сама відповідь Бога на це питання стає уреальненням життя в костях померлих вояків, котрі стали через те самою візією життя в Бога. Сама візія останків костей людини, котра переплітається з візією будучого життя в придставляється сучасним православним теологом Г. Флоровським як візія Воскресіння і візією життя в тому, що видається вже замерлим.

Та сама візія пророка Єзекіїла може бути також вжита нами сьогодні для представляння самої реалії Християнства в сучасному світі, котре також стоїть під загрозою лишитись в останках костей її минувшини. В тому відношенню тут також говориться і про нашу Українську Православну Церкву в Канаді і світі, котра може стати цвинтарем минувшини, де лише пусті храми були б згадкою її існування.

Ця візія нашої Церкви в Канадському контескскті стає остільки страшною, оскільки сама статистика показує саму реалію загального питання Християнської Церкви в Канаді. Для порівнання в сорокових роках того століття більше як 75% канадських дітей брало активну участь в церковній програмі. Це число поменшилося в девядесятих роках нашого століття до лише 25%, що показує велике зменшення зацікавлення дітей та їхніх батьків самою Церквою. Що більше, більшість канадського суспільства ніколи не були причетною до самого церковного життя в Канаді. Згідно з переведеним аналізом через Angus Reed, лише 20% загального населення Канади регулярно учащало до Церкви, коли в дійсности аж 82% людей вірила в Бога. Згідно з цією стати стикою найбільший удар такого ставлення людей до Церкви дається відчувати в Римо-Католицькій Церкві як і Церквах Реформації, цебто: United, Anglican and Presbyterian. Для прикладу статистика United Church показує, що з 700,000 тис. вірних які приходили до цієї Церкви на тиждень в 1988 році число це зменшилося до 200,000 в 1996 році. Сама статистика показує велику зміну самого наставлення членства цієї Церкви до самого питання участи в життю Церкви. Статистика других Церков не є багато краща. Для прикладу половина католицьких церков у місті Монтреаль і околиць стоїть перед питанням буття чи продажи самих будинків на расторани чи музеї. По тому відношенню саме питання цвинтаря костей пророка Єзекіїля стає вже реальним і його вже бачиться в тій провінції.

В аналізі нашої теми про будуче нашої Української Православної Церкви в Канаді нам можливо заторкнути лише де-котрі питання прямо пов'язані з самою візією будучого. Сам аналіз нашої доповіді повязаний не так з перспективою візії нашої Церкви, як з самим питанням асоціяції самої Церкви з певними елементами життя суспільства, котрі нищать цю одиноку візію Церкви в світі. З цієї перспективи сама тема порушена нами досить болюча і гостра, котра лише настоює на дальший аналіз цього питання в будучому.

В нашому аналізі Церкви нам особливо підкреслити, що саме поняття Церкви не вмішається в жодну форму дефініції, котра могла б представити саму природу Церкви з котрої небудь перспективи. Церква була завжди представлена в народі як живуча громада святих. Це був живий досвід членів Церкви в світі, на основі котрого людина будувала свою приналежність до Бога. З другої перспективи Церква завжди вважається приналежною Богові, котрого представляється як Бога Тройцю, цебто Бога Отця, Бога Сина і Бога Духа Святого. Бог як Пресвята Тройця представляє цю перфектну єдність, за котрою і прямує завжди Церква в множині своїх членів. Все що ми робимо в Церкві і для Церкви мається представляти з перспективи нашого віддання і віри в Бога. З цієї причини Церква не є земною організацією чи соціяльною спілкою людей, а вона представляється як сама реалізація нашої єдности з Богом. Часто

представляється поняття природи Церкви як і саме поняття Царства Божого в наших громадах через певне плянування чи організацію самої діяльности громади серед своїх членів. Громада по тому відношенню стає культурним осередком життя своїх членів, котра міняє свою небесну ідеологію на культурний елемент. Через таке ставлення громад до самої суті природи Церкви ми могли бачити громади повні молоді, танцювальних ансамблів, хорів та культурних програм. Саме життя громад проходило духом присутности нової еміграції. Але одначе в наш час, цей процес представлення громад як культурного осередку зупинився. Це сталося з причини недостачи дітей як і також упадку ідеологічного поняття Церкви. Церква давала культуру, забуваючи про саму суть її приналежности до Бога. З причини цієї душевної недостачі, наша Церква загубила поверх 80% всіх своїх молодих потенційних членів, цебто дітей. Сам ефект того бачимо сьогодні по наших храмах.

Сама Церква в теперішньому не є повнотою будучої есхатологічної Церкви, тому що вона прямує в будуче, в котре також звернені очі всього людства. Очі кожного православного звернені в смерть, котра стає початком того переродженого життя з Ісусом Христом. Тому то всі наші Церкви як і цвинтарі мають бути звернені на схід, де за стародавнім віруванням сподіваємося другого приходу Ісуса Христа. Одначе з другої перспективи ми вже живемо тим будучим Царством Божим, котрого проголошується кожного разу, коли починається Божественна Літургія. Коли священик проголошує слова „Благословенне Царство Отця і Сина, і Святого Духа..." він проголошує про подію будучого життя, котре власно переживається в таїнстві причастя. Тому, оскільки ми думаємо про саму природу Церкви, ми думаємо про неї з перспективи того, чим вона буде в другому пришестю Ісуса Христа. Це сподівання повноти Церкви обіймає не лише людину, але воно також обіймає всю вселенну, цебто ввесь світ. За тим поняттям, завданням людини також є привести ввесь світ до Бога, до котрого він належить. З цієї причини Церква ніколи не може бути пояснена в відсутности Бога, тому що Бог є основою цієї Церкви. По тому відношенню сама ідентичність церкви є ідентичність Бога, що в цей самий ставить Церкву в боротьбу з основними силами того світу. Церква з причини своєї ідентичности з Богом є в боротьбі зі всяким злом, котре нищить людину і цей світ. З огляду на те, що Церква в тому світі є в постійній боротьбі зі всяким поняттям зла і ця боротьба часом буває досить тяжкою, в наших громадах виступає поняття компромісу самої природи Церкви з самою структурою того світу, цебто структурою нашого суспільства. З цієї причини ми часто пробуємо міряти самі здобутки нашої Церкви в критерії здобутків цього суспільства. Тому часто задається питання самою управою на скільки громада в тому році забезпечена фінансово, чи на скільки священик громади є популярний серед людей. З цієї причини забуваємо, що саме питання спасіння людини не залежить від фінансового забезпечення чи популярности її священика, але з її ідентифікації з самою присутністю Бога в самому життю члена Церкви. Оскільки саме забезпечення Церкви є досить важливим питанням самого буття місцевої Церкви, воно по собі не може бути головною турботою Церкви. З цієї перспективи нам треба запитатися на скільки по наших Церквах і її управах говориться про саму фундаментальну суть Церкви, котра заключається в словах Царства Божого. На цій основі ми бачили б саму суть Церкви в перспективі Христа Господнього, котрого носить на собі кожна людина. Коли громада міряє свої здобутки здобутками того світу та почуває себе комфортною по тому відношенню, то сама Церква мусить себе добре перевірити, чи вона належить до Бога, чи вона стала вже утотожнена з тим світом. Оскільки громада немає того фундаментального наставлення в її життю до самої візії Бога, вона стає не більше як культурною громадою, котра не має візії в будуче. З цієї перспективи будуче нашої Церкви в громаді залежить від нашої ідентифікації з Царством Божим та його уреальненням в щоденному житті її члена. Це відноситься до всіх рівнів нашого церковного життя.

Сама ідентифікація нашої Церкви з фінансами також пов'язана з наши м неправильним підходом до самого багатства місцевої Церкви. В наш час часто представляється саму ідентичність суті Церкви з великими та гарними церковними будівлями, з позолоченими стінами чи позолоченими іконостасами. З цієї причини і самі вікна храмів прикрашені самою вітражей як основою нашого вірування. По тому відношенню ми часто забуваємо, що Христос прийшов в цей наш світ не як багач, але як Бого-чоловік, котрий себе порівнював з найбіднішими в суспільстві, цебто бідними, хворими, людьми неморального життя. Для Ісуса Христа кожна людина була неоціненим скарбом, котрої характерним була не його асоціяція з багатством, а асоціяція з Богом. Може і в нашому церковному контексті нам треба шукати

будучности нашої Церкви серед тих, котрі її потребують. Можливо що сама будучність нашої Церкви серед тих, котрі по лікарнях, старечих домах, серед людей заражених хворобою сніду, серед молоді шукаючих змісту життя в наркотиках. Це будучність Церкви , котра ідентифікує Церкву з тими, з котрими сам Ісус Христос передав цілі покоління Християнства. Але в наші часи сама ідентифікація Церкви з фінансами дойшла до такого рівня, що лише одна історія може його представити в загальному контексті.

Сама ідентифікація громади з фінансовим забезпеченням також часто пов'язана з другим характерним явищем нашої Церкви. Буває, що часом самі священики, чи члени Церкви ідентифікують саму суть Церкви з ними самими та їхнім ідеологічним наставленням чи певною ментальність'ю. Таке представлення самої Церкви є досить небезпечне, тому що воно виключає всяке поняття другої візії Церкви. Ця ідентифікація тих людей з Церквою творить серед них пойняття само-виправдання. Таке наставлення провадить до поняття індивідуалізму, котре по суті вбиває всяке поняття візії Церкви в будучому. Індивідуалізм нищить саме поняття реалізації Царства Божого в кожній громаді. Ідеологія обмежує саму суть Церкви, що в кінці помирає своєю внутрішньою смертю. Тому що сама Церква належить до Бога і вона має собою представляти ікону Царства Небесного, її не можна ідентифікувати з жодною з сучасних суспільних ідеологій, політичною партією чи соціяльним буттям суспільства. Церква завжди має бути критичною до кожної ідіології, котра по суті не є перфектною. Сама суть природи Церкви, котра підкреслює Царство Боже, перемагає всяку ідеологію чи всяку ідеологію політичної партії. З цієї причини наша Церква має завжди бути критичною до світу постійно підкреслюючи остаточну ціль життя людини. По тому відношенню будуче нашої Церкви не залежить від її ідеологічного членства з політичною партією чи якоюсь ідеологією. Сама суть Церкви наголошує на відокремлення Церкви від членства політичного життя, але з цієї самої сторони сама суть Церкви настоює брати активну участь в життю суспільства для його кінцевої цілі.

Сама ідентифікація нашої Церкви з Богом як Пресвятою Тройцею має також і друге фундаментальне значення для будучности нашої Церкви в Канадському чи світовому суспільстві. Скоріше було сказано, що сам Бог як Пресвята Тройця стає цією перфектною єдністю, котра стає джерелом єдности членів Церкви. Три Особи Пресвятої Тройці стають по суті повним життям і перфектним знанням другої Особи в Бога, що по відношенню до церковної громади означає повну єдність всіх членів громади для цілі спасіння. Одначе на основі нашого скорішого аналізу життя нашої Церкви, сама реалія стає досить трагічною. З причини нашого виключного зацікавлення фінансовим забезпеченням громади як і з причин індивідуалізму наших громад, наші члени по суті себе не знають. Церква страждає і члени громад переносять біль в своїй душі, тому що вони чужі в своїй душевній хаті. Тому що їх не запрошується з тих чи других причин до активности в громаді, вони почувають себе непрошеними по наших Церквах. З цієї причини наші громади часто представляються як холодні і неприязні до тих людей. Тими людьми можуть бути наші дочки і сини, вони можуть бути нашими внуками. Оскільки вони себе не почувають непрошеними, вони підуть там, де їх хоч привітають. З цієї причини наші громади загубили як і на дальше гублять сотні потенційних членів. Нашим завданням як Церква є дати Вашим дітям цю можливість почувати себе в хаті, щоб вони в будучому витали Вас в своїх молитвах у Ваших Церквах. Оскільки цього не станеться, наші храми стануть живими могилами, де на дверах написано „не пускаємо".

Для нас тих де-кілька коментарів лише в малому контексті представляють проблему сучасного українського Православ'я в канадському середовищі. Нам також можна було б подати багато більше зразків, котрі в своїй суті нищать Церкву від її середини. Оскільки ми як Церква хочемо дивитися в будуче нам треба завжди звертати увагу на основну ідеологію Церкви, котра в тому контексті стає фундаментальною.

В підсумку нам треба підкреслити, що в нашому житті як Церква нам треба завжди бути уважним на основну ідеологію Церкви. Нам треба постійно аналізувати і проаналізовувати чи наша праця і наша дія відзеркалює саме перебування Бога в нашому персональному чи парафіяльному житті. Нам треба постійно піддавати під осуд нашу ідеологію, чи вона є від Бога, чи вона є лише відзеркаленням нашої індивідуальної спекуляції. З цієї перспективи може часом краще подумати про інвестицію наших прарафіяльних грошей в людину, котра її потребує, чим в позолочення чи прикрашення нашого храму. Будуче нашої Церкви не в множині храмів чи їх багацтві, але вона в середині людини, котра буде її нести в своєму житті.

Другим кінцевим підсумком може бути підкреслення нашого закриття перед світом, а що більше перед вашими дітьми. Оскільки церковна громада є холодною до нових потенційних членів громади, остільки тоді в громаді твориться поняття відлучення громади від загального суспільства. Громада в такому преставленні стає тим живим цвинтарем, про котрого говорить пророк Єзекіїл в своїй візії. З цієї перспективи нам також можна говорити про відчуття меншовартости перед цілим суспільством. Нас ніхто не знає і ми не хочемо щоб про нас знали. Таке ставлення громади до питання виходу в світ є питанням неправильним і шкідливим. Оскільки сьогодні настає потреба персонального контакту з новими потенційними членами громади, нам треба також подумати про саме визнання нашої ідентичности в суспільстві.

Третім і остаточним підсумком може бути сама перспектива наших здобутків. Може вже час рахувати наші здобутки не в кількости присутніх хочби в нашому святі, але в самій вартости нашої ідентифікації цього свята в поняття нашої єдности з Богом. Нам треба задуматися над питанням на скільки це родинне свято внесе нового в наше життя та на скільки всі присутні відчули саму присутність Бога в своєму серці. Другими словами всі події Церкви треба рахувати здобутками молитви, котрої ми забули в нашому життю. Оскільки здобутки Церкви будуть рахуватися самою численністю чи багатством матеріяльним парафії, остільки тоді нам сказати, що саме фундаментальне наставлення нашого життя стало нецерковним.

Сама будучність Церкви також залежна від самого зрозуміння самої основи модерного життя. Життя людини в модерному суспільстві є життям ускладненим через багато причин. Серед наших членів є нові проблеми і питання, на котрі Церква має завдання відповісти. Оскільки Церква не є в змозі відповісти на питання модерної технології, Церква в дійсності стає музейним явищем, котре немає нічого до діла з сучасним життям людини. Недавно тому назад мені було підкреслено, що наша Церква не є сучасною, тому що вона не уреальнюється в сучасному модерному технологічному життю. Тут не так розходиться про саму Церкву, як про самих тих, котрі цю Церкву представляють. Церква в своєму буттю є завжди живою Церквою, тому що вона живе життям її членів. З огляду на сучасний розвиток технології, медицини, біоетики, генетичної інженерії та других, в нашій Церкві є потреба піднести саму освіту члена Церкви до того рівня, на котрому він може дати змогу уреалнювати Церкву в щоденному життю.

Сама будучність нашої Церкви залежить від Бога і нашої дії, котра відзеркалює нашу ідеологію. Оскільки самим фундаментальним життям нашої Церкви буде не Бог, остільки тоді ми вже будуємо це гробовище, де ніхто не хоче заходити. Оскільки наше церковне життя побудоване на основі Божої присутности в громаді, тоді жодна сила не може її знищити. Ця перспектива включає в собі всі ділянки життя, котрі всі собі потрібні і рівні. Воно справді може стати новою візією будучого нашої Церкви, де і Бог і молитва і наша українська ідентичність мають своє буття.

отець Ярослав Буцьора
Настоятель Собору Успіння
Пресвятої Богородиці в Оттаві,
Онтаріо
21-го червня, 1998 р.

53-ий З'їзд Складових Організацій
Союзу Українців Самостійників
Східньої Канади
відбудеться від 23-го до 25-го жовтня, 1998 р.

З'їзд, під гаслом
„Підкріпім СУС в 21-му столітті",
відбудеться при громаді
Успіння Пресвятої Богородиці,
1000 Байрон вулиця в Оттаві, Онтаріо.
Сердечно запрошуємо до численої участи!

За З'їздовий Комітет
Маруся Венгер, Голова
Оля Ковч, Кореспонденційна Секретарка

PETERS, BROWN
CHARTERED ACCOUNTANTS
- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
5233 Dundas St. W., Suite 201, Etobicoke, Ont. M9B 1A6
Tel: (416) 239-3008 Fax: (416) 239-7920

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Цього місяця Вісті будуть поділені на дві частини - а саме:
1) моє вступне слово на сесії Союзу Українок Канади, підчас Конференції 21-го серпня, 1998,
2) внесок що був одноголосно прийнятий на загальній сесії Союзу Українців Самостійників, 22-го серпня, 1998.

1 - ВСТУПНЕ СЛОВО

Вже рік минув від часу, що ми перебрали Централю СУК. Ми вдячні тим членкам, що взяли на себе екзекутивні обов'язки і також дякуємо тим, що є референтками. Ви всі є активні членки по своїх відділах, у провінційних екзекутивах і ще взяли третій обовязок - а це бути в крайовій управі СУК. Щире спасибі Вам.

It is a privilege, an honour, but also a responsibility to be a member of the national executive of UWAC. Let me give you a brief synopsis of our year.

Ми вислали Різдв'яні і Великодні побажання до всіх відділів. З Різдв'яним обіжником вислали анкети. На жаль ще маємо відділи, що не виповнили свої анкети.

Наша Екзекутива рішила, що візьме за фокус -
1) пожвавити і оживити працю по відділах. Revitalize and revise our program. Зміна є необхідна у житті а також у організації і ми мусимо пристосуватись до неї. Нам потрібно негайно і рішучо продумати її, щоб зберегти наше організаційне життя. At our Executive Conference with our Provincial Presidents, it was decided that our organization's most important focus should be that:
1) there be a change in the balance between business meetings and cultural educational activities
2) an outreach program be initiated in all branches. Visit our elderly, invite our parishioners, who are not CYK members to our meetings. Encourage new members to join CYK.

Другий пріоритет, що Централя взяла на себе є наш журнал Промінь. Наш Промінь почав друкуватися в січні 1960 р. - поверх 35 років тому. Перша редакторка була пані Наталя Когуська.

Наш статут каже, що <кожна членка СУК відповідає за розвиток і забезпечення журналу Промінь передплатами й датками, щоб запезпечити збереження культурних та освітних потреб української спільноти>.

The ideal situation would be if every member subscribed to the journal. We have approximately 3000 members, therefore @ $20 we would realize $60,000 per year - just think of the profit and no deficit.

3) Третій пріоритет нашої Екзекутиви є справа нашого Музею в Саскатуні.

Наш статут каже -<СУК є легальним власником УМК-СУК у Саскатуні, а також всіх його відділів. Будучи власником Музею Союз зобов'язаний фінансово утримувати працю Музею>. Отож на Загальній Конференції Екзекутиви СУК, яка відбулася 31 січня 1997, був створений Комітет Перегляду Справи Музею.

Ціль цього комітету, детальні пояснення що до фінансового стану Музею і рекомендації були попередно подані в журналі у Вістях з Централі. Отож не буду повторювати ці інформації знову, тому прошу поглянути в журнал ч. 7, за липень/серпень, 1998 р.

Ми, як членки СУК, знаходимося у вирішальному періоді нашої історії. Вступаючи у нове століття, нам важливо перевірити, що ми

оснягнули, вивчити способи для здійснення наших осягнень і наново зосередитися над нашою метою для росту у майбутньому.

It is absolutely necessary for us to become more visible and more proactive if we want to increase our membership. We no longer can depend on our younger women to join because "mother said so".

We are members of the Ukrainian Canadian Congress, but this is not enough. Next year, I am prepared to visit places like Dauphin, Vegreville, etc. with a display and brochures about our Museum and about us - with some of the cook books, hasty notes, etc., books we have printed that are still popular, such as Ukrainian Canadiana and My Icon Book.

Наш статут заохочує нас підтримувати та виконувати певні вчинки і відповідні проєкти, що сприяють нашому постійному розвиткові. Він заохочує членок практикувати і жити згідно з християнськими принципанми, виголошені Українською Православною Церквою в Канаді.

Ми повинні практикувати ці принципи, щоб кожна членкиня СУК відчула любов та відповідальність супроти кожної членки в нашій організації. Якщо ми наслідимо ці цілі, ми зможемо чесно зустріти 21-ше століття із задоволенням та з почуттям досягнення.

2 - ВНЕСОК

А) Головний напрям СУС в наступному році має бути скерований на усунення операційного дефіциту Українського Музею Канади, Союзу Українок Канади, виробленням коротко і довго термінового плянів, щоб забезпечити фінансову базу на майбутнє.

Б) Негайно приступити до вироблення пляну інтенсивної комунікації, щоб поінформувати українську православну громаду, а особливо молодь, про великий вклад і головну ролю СУС в розбудові загального українського канадського суспільства з метою забезпечення наше етнокультурне майбутнє.

A) That the main focus of CYC for the coming year be to assist the UMC UWAC in eliminating its operational deficit by establishing short and long term plans to assure a firm financial future. In addition, CYC has agreed to refrain from initiating any new projects until the above goal has been reached.

B) That in the coming year an intensive communications program be launched to inform the Ukrainian Orthodox community, particularly the youth, about the contributions and vital role of CYC in the Ukrainian Canadian community in order to ensure our ethnocultural survival.

Sonja Bejzyk
National President UWAC

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subsctiption

Name_____

Address_____

City_____ Province _____ Country_____ Postal Code_____

If GIFT indicate from whom_____

Cheque or money order enclosed in the amount of $_____ for_____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Fattened Goose

by Helen Triska

My parents would put the farm animals into isolation for safety when they were about to give birth to their young, as sometimes the other animals would attack them.

They would also isolate the hogs for butchering. These animals were enclosed in small pens so that they could not move around too much. The hogs were fed cooked wheat, potatoes and chop or bran mixed with skim milk.

One day I asked my mother why one of the pigs was penned up and being fed so well. "What about the others?" I asked.

"Helen," my mother said, "this hog is being well fed as we are going to butcher it for meat. The meat will be delicious and we will have lots of fat to render for lard."

I accepted this explanation, as scrumptious pies and donuts made from the lard passed before my eyes.

One day in the early fall, I discovered a beautiful gander in a small crate in the darkest corner of the barn. I knew what was going to happen to him. He sat there, his greyish white feathers perfectly groomed, his graceful swanlike neck stretched out. He moved his head from side to side, a frightened look in his beady eyes. From his orange beak came a loud strong honk as he protested his isolation.

He also was given the special menu: bread, potatoes, chop or bran soaked in warm milk. To make sure he ate all his food, mother would stuff it down his throat. He had no choice but to swallow. I thought this was mean, but we needed a fattened goose for Thanksgiving dinner.

I cleaned his pen, gave him fresh water and talked to him.

"Mother isn't really mean," I told him, "but she raised you so she could have food for her family."

I stroked his soft feathers, held his head in my hands and, in return, he would give me a few soft honks. I would have loved to let him out of his pen, but I was afraid. I knew my mother would not take kindly to losing the family's Thanksgiving dinner.

The day his life was to end I took a long walk in the pasture and woods. When I returned to the farm, the dressed bird was cooling in a bucket of ice cold water. I looked at my friend and silently promised him I wouldn't eat goose that Thanksgiving. I think he heard me because I heard a soft honk . . . I'm sure I did.

RETHINKING SATURDAY MORNINGS, "RIDNA SHKOLA" and SHEVCHENKO

by Paulette MacQuarrie

I'm a born-again Ukrainian, and Taras Shevchenko came into my life when I was already an adult, studying Ukrainian history and language in university.

It would be an extreme understatement to simply say that I was amazed and inspired reading about this remarkable man who loved his native Ukraine and her people so much that he was willing to risk his own life and liberty, his personal happiness.

The first words of his that came across intrigued me with their wisdom and insight, stated so simply, yet so eloquently:

"Uchitesia braty moyi,
dumaite, chytaite..."

Educate yourselves, he said, think about what you've studied, and some more — what better advice to an impoverished and enslaved people?

Dumaite. Let's think for a minute about the man who wrote these words. This gentle soul with the insight of the divine was born into captivity as a serf and managed to get his freedom, to study, to write and to paint. Yet he lived his life in a manner designed to lose that hard-won freedom. And why? Because he had a message for an enslaved people whose spirit had been almost completely crushed by centuries of foreign oppression. I say almost crushed. Shevchenko saw that glimmer of light, that innate intelligence that could not be entirely repressed. And so he did what he had to do, wrote what he had to write, even though there were times he had to hide it in his prison -issue boots.

"I chuzhoho nauchaites', svoho ne tsuraites ..."

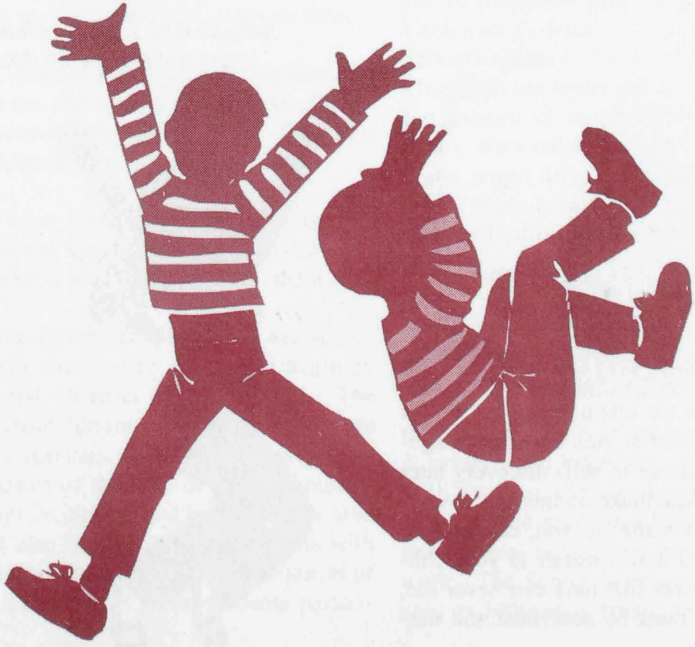

Study and read, yes, study other cultures, too. Learn the ways of the world, but never, ever forget your roots.

I think he would be particularly delighted to see the youngsters here, reciting his words, and their parents silently reciting along with them.

I think he would be very gratified to see our wonderful "Ridna Shkola" [School of Ukrainian Studies] here in Vancouver, where adults and children alike can study and enjoy their Ukrainian heritage, half a world away - *mizh chuzhymy*.

But human nature is a funny thing. I've heard grumblings from some who have envied their friends who spent Saturdays playing hockey or watching TV, while they were at Ridna Shkola, memorizing Shevchenko's poetry.

If that's you, then I have a message for you. And I hope the young people in the audience will take note. Because I was once as young as you and some day you will be as old as I, with children of my your own. And I hope my message will save you — and them — a future of regret.

You see, I was one of those envied kids. I didn't have to go to Ridna Shkola — didn't even know such a thing existed. Because in those days, things were different. Growing up on a farm in Saskatchewan, both my parents saw friends and family go to the city looking for a better life and were denied a job because they had a Ukrainian accent or a Ukrainian name. And they didn't want that for themselves or their kids. They took care of the basics — they took us kids to a Ukrainian church and stuffed pyrohy

and holubtsi down us. But they didn't want us to be easily identified as Ukrainian, so we didn't get the culture, or the language. They did not send us to Ridna Shkola, and after my Baba left our house when I was 5, I stopped speaking Ukrainian and began speaking English.

So, having no idea at all that someone else might be envying me, I spent my childhood Saturdays playing ball or ice skating or watching cartoons. I honestly can't remember.

And that's my point. I have no meaningful memories of my childhood Saturdays, except that they were more or less carefree.

But those of you who went to Ridna Shkola — how I envy you! You have memories of your childhood Saturdays to share with your children — even if it's only to justify why they have to go!

Those of you who graduated from Ridna Shkola are well-versed in the Ukrainian culture, in all respects. How I envy you that. You grew up with it, living it, whereas I learned about it from university textbooks. Needless to say, it wasn't Kozak cartoons I watched on Saturdays, and I didn't learn to make pysanky until I was grown up.

Your beautiful command of the Ukrainian language, which I am still struggling with, and probably always will, is a part of you as natural as breathing. I envy you that.

"Bo khto matir zabuvaie
toho Boh karaye."

Perhaps that feeling of envy and of personal loss is my punishment — and my parents' punishment — for when I discovered the Ukrainian community and began to realize all that I had missed out on, I certainly expressed my resentment to them for depriving me. Oh, I was bitter, and I sure let them know. Because it began to dawn on me why as a child there had been times I felt uncertain, unsure of myself when some bully would call me "bohunk" or laugh at the food we ate or the way we did certain things. You see, I didn't have Shevchenko's words to fall back on. I didn't know that I came from a culture every bit as good. Of course, my parents made the best choice they knew at the time. I knew that. They wanted the best for me, just like all parents want for their children. And today, my whole family is born-again Ukrainian, even the non-Ukrainian in-laws are making pyrohy and pysanky, and sending their kids to Ukrainian school and dance classes.

So yes, I've reclaimed my heritage, and I'm so grateful I had the opportunity to do that. But there will always be a part missing, that part of my childhood when I didn't quite know who I was, or where I belonged.

Don't do that to your kids. Please. For your sake and theirs. Don't let them envy the kids who goof off on Saturdays, and for heaven's sake don't envy them yourself. Vague memories of childhood Saturdays are not nearly compensation enough for missing out on Ridna Shkola. Believe me, you'll be an adult living with regret much longer than you'll be a child living without hockey or football or cartoons.

So to the young people, I say — treasure your Saturdays at Ridna Shkola, not just so that you will have fond memories the rest of your life, but to save yourself or your children an agonizing journey of self- discovery later in life. And make no mistake, even if it doesn't matter to you, chances are very good it will matter to your children. Roots like ours can never die, but they must be nourished and nurtured to reach their fullest potential.

Shevchenko knew what he was talking about.

So let's remember Shevchenko's words, and do his bidding. Not just the rest of the day today, but tomorrow, and next week, and next month. Until next March.

When we come together once again to reflect on his message — and the words that remind us that today we have the freedom he sacrificed his life for, advantages he could have hardly imagined, and that irrepressible spirit that allows us to follow him down the path of greatness that he saw for his land and his people.

"Uchitesia, braty moyi, dumaite,
chytaite ... i chuzhoho nauchaytes',
svoho ne tsuraytes' ...
Bo khto matir zabuvaye
toho Boh karaye."

The text above is an edited version of a speech given at the Shevchenko anniversary celebration in Vancouver on March 9/97.

Submitted by John Jurychuk,
National President USRA

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA, UWAC SASKATOON, SK

Exhibits

The Ukrainian Museum of Canada UWAC presented Vesillya: Regional Ukrainian Wedding Headdresses. This show featured 39 traditional headdresses from 13 regions of Ukraine. The exhibit was displayed from May 31 to September 7, 1998. These headresses were produced by Mrs. Ivanna Petrowska of Ottawa during the late 1970's. The exhibit was on loan from the Ukrainian Museum of Canada - Alberta Branch.

Each colourful headress was unique in design with attention to detail. Every bead or flower was placed according to the style of each region. Visitors'commented on the detail of each headdress and the time it took to produce one. Another comment, was how nice it would be to wear one today. In general, everyone who came to see the headdresses enjoyed them.

Currently on display is children's art from the Chernivtsi Children's Art School of Ukraine. This show runs August 30 to November 8, 1998.

These distinct and vivid artworks reveal the student's impressions of what is important to each of them.

The Chernivtsi Children's Art School was founded in 1899 by Ukrainian artist - teacher Mykola Ivasiuk. The school currently has 200 students and 10 teachers, and provides training in basics of the arts, drawing, composition, sculpture, and history of fine arts. It also familiarizes the students with modern trends and the development of Ukrainian art. The students participate in many regional and international exhibits and have been recognized with awards, diplomas, and trips. Many of the graduates have gained international reputations for their artwork. The School is currently planning its 100th anniversary, an event to be celebrated by the entire city. People seeing the artwork are amazed at the talent shown for their age.

On July 22 and 23 the Museum held its annual breadbaking with Bob and diana Siona of Swift Current. Some

people stayed to visit and enjoy the music of Peter Kuzyk who also did rope demonstrations.

Membership

There appears to be a lot of confusion rregarding Museum memberships, so hopefully this will clarify matters for those of you with questions.

An individual membership costs $10, and a family membership is $25. Membership is for a calendar year, so a membership purchased in January, 1998 and one purchased in June 1998 will both expire December 31, 1998.

A membership purchased at one branch entitles the purchased to be considered a member of the other branches. for example, someone purchasing a membership in Winnipeg is automatically considered a member in Saskatoon. On visits to the Museum in Saskatoon, they would be entitled to free admission, and a 10% discount in the Gift Shop upon presentation of their valid membership card.

Other benefits of membership include receiving "Museum News", and voting priviliges as set out in the Museum's constitution. You will also have the satisfaction of supporting a worthwhile cause.

Volunteers

Another way to support the Museum is by volunteering some of your time. We are always in need of volunteers for various tasks, so please contact your nearest branch of the Museum. We will do our best to match your tasks to your interests.

В числі Променя за місяць вересень, на сторінці 23 була поміщена допис „Колегія Св. Андрея гідно вшанувала своїх провідних абсольвентів". Нище поміщуємо знимку з цієї імпрези. В цьому самому числі у „Вістях з Централі", голова СУК Соня Бейзик згадала про участь членок СУК у Фестивалі в Дафин, Манітоба. Подаємо також знимку із їхньої вистави - прибраний Великодний стіл.

LEFT: Very Rev. Dr. S. Jarmus presenting Ostrih Bible to Archbishop John of Edmonton. Seated left to right: Sonja Bejzyk, National UWAC President, Bishop Yurij - Toronto, Archbishop Vsevolod - Chicago.

Дякуємо Д-р. Р. Єринюкові за надіслані знимки.

RIGHT: UWAC Dauphin Executive members hosting Ukrainian Easter table at CanadaЖs National Ukrainian Festival - 1998.
З ліва на право сидять: Марія Білоус, Розалія Грицай, голова СУК відділу ім. Лесі Українки. З ліва на право сидять: Марія Андрейчук і Йосифія Гаврилюк. Імена дітей нам не відомо.

Громадська Хроніка

Community Events

ВШАНОВАНО П-НІ КАТЕРИНУ ЄРЕНЮК

Едмонтон, Альберта

П'ятого червня, 1998 р., сини, невістки, онуки і муж Євген вшанували маму, бабу і дружину, членкиню Союзу Українок Канади, п-ні Катерину Єренюк, ювілейним святом з нагоди 75-ти ліття з дня народження.

Свято було заряджено від 2:00 години пообіді до вечора у формі відкритого дому (опин гавз). Погода надзвичайно випала дуже гарна. Запрошені на ювілей всі прибули, а це родина, свати, куми й приятелі ювілятки.

Програму відкрито молитвою і благословенням, що виконав о. прот. Степан Семотюк, а всі присутні гості проспівали могутньо Многая Літа. Муж Євген Єринюк таксамо висловив з глибини серця найкращі побажання від себе самого та від імени чотирьох синів-невісток і дев'ятьох онуків, а ювілятка п-ні Катерина виявила свою вдячність всім присутнім гостям і родині за вшановання її.

Дальше святкування продовжувалось доброю і смачною перекускою з вином і надзвичайним ювілейним тортом, за що відповідальними були невістки Орися, Анастазія і Ліліяна. Цілий час для диспозиції гостей була кава з відповідними напитками, за що відповідали сини Роман, Омеліян і Орест, так що гарна атмосфера святкування була аж до вечора. В такому приємному оточені достойна ювілятка почувалася дуже щасливою.

Гарною прикметою ювілятки п-ні Катерини Єринюк є те, що вона є заслуженою членкинею як Катедральної громади ім. св. Івана в Едмонтоні так і організації Союзу Українок Канади при Катедрі св. Івана, та різні функції зв'язані в житті організації Союзу Українок вона виконує дуже радо. В додатку до вищенаписаного, ювілятка інтересується долею нашого народу в Україні і чим лише може помагає рідним в Україні в теперішньому скрутному положенню, а найбільшим для неї скарбом це чотири сини-невістки з академічною освітою та дев'ять гарних онуків.

На цих ювілейних уродинах п-ні Наталка Кіт, бувша голова Едмонтонського відділу Союзу Украïок, за дозволом п-ні Катерини внесла пропозицію, щоб в честь ювілятки зложити фінансовий дар на журнал Промінь. Внесок одноголосно прийнятий, де зібрано $300.00. Слідуючі зложили пожертви: п-ні Катерина Єренюк $75.00, п-ні Анастазія Єринюк $25.00, п-ні Фіона Пелех $50.00, п-ні Наталка Кіт $25.00, п-ні Іванна Джаніс $25.00, п-ні Марія Прокопів $20.00, п-ні Анна Особа $10.00, п-ні Анна Звоздецька $10.00, п-ні Анна Кравець $20.00, п-ні Богданна Масло $20.00 і добр. Домка Сапига $20.00

Бажаємо мамі, бабі і дружині ще много літ життя!

З любов'ю
сини Роман, Омеліян,
Антон і Орест
невістки, онуки
та муж Євген Єринюк

ВІДЗНАЧЕННЯ 100-ЛІТТЯ ПАРАСКИ ТИЩЕНКО
Лондон, Онтаріо

Союз Українок Канади ім. Княгині Ольги в місті Лондоні, Онтаріо відзначив 100-літній ювілей своєї членки. 13-го серпня 1998 р. зібралися членки відділу у приміщенні для старших „Дірнед Гоме", щоб поздоровити свою приятельку з днем її народження, це не яка будь подія і багато таких ювілеїв не буває, але п-ні ПАРАСКА ТИЩЕНКО з Божою ласкою досягла своїх 100 років!

Вона була першою з членок, які організували СУК ім. Княгині Ольги при парафії Святої Тройці в місті Лондоні, Онтаріо в 1952 році. Багато поклала праці для нашої організації і церкви. Під проводом голови СУК п-ні Віри Новицької і настоятелем отцем Я. Боцюрою з великим числом членок, які принесли букет троянд і дарунок, а невістка Олександра спекла смачний торт з числом „100", всі разом побажали кріпкого здоров'я з співом МНОГАЯ ЛІТА. Це була для неї мила несподіванка, бо побачила багато подруг і приятельок з якими працювала і ділилася думками і порадами на протязі довгих років. На її веселому обличчі був вираз любови і вдячности, яку вона щиросердечно висловлювала для кожної окремо. Під час коли споживали смачний торт

з кавою її син Микола розказав коротенький життьопис своєї мами : Параска Тищенко (Лишин) народилася в сім'ї хліборобів, котрі після кріпаччини своїм трудом доробилися, за що батька і двох її братів було розкуркулено - батько не дожив до часів нищення Українського хлібороба, помер в часи громадянської війни. Параска народилася 14-го серпня, 1898 р. В родині було 4 брати і 4 сестри. Три брати загинули в другій світовій війні. На сьогодні в день її століття вона залишилась одна, хоч вона була третьою дитиною в родині. Параска пережила першу світову війну, революцію, громадянську війну, розкуркулення, голод в 1921 р. і 1932-33 р., другу свотову війну, тяжку працю в час війни в Німеччині, часи репатріації, а так виїзд до Канади в 1950 році. З чоловіком Петром прожили 57 років. В Канаді ввесь час проживала в місті Лондоні. Параска має троє дітей, два сини в Канаді і дочка в Україні, 10 внуків, 9 правнуків. Проживши 100 років пережила горе і добро!

З нагоди 100-ліття своєї мами, син Микола пожертвував $100.00 на журнал Промінь. А від присутніх бажаємо „На Многая Літа".

Референт до Променя
О. Семенюк

90-ЛІТТЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АНАСТАЗІЇ ҐЕРИЧ
Монтреал, Квібек

З нагоди 90 ліття з дня народження (25-го вересня, 1998), переселаю моїй дорогій Хресній Мамі, АНАСТАЗІЇ ҐЕРИЧ, щирі і сердечні побажання. Дай Вам Боже кріпкого здоров'я та веселого і щасливого життя разом з Вашою родиною і приятелями. НА МНОГІ ЛІТА!

Анастазія Ґерич є довго-літня членка СУК відділу ім. Доньки України і Катедри Св. Софії в Монтреалі.

З цієї нагоди пересилаю $25 на Промінь

Марися Венгер з родиною, Монтреал, Квібек

PRESS RELEASE

Publication of Lenten Cookbook

The summer of 1998 marks a momentous occasion for the Orthodox Christian community of Saskatoon. The Ukrainian Women's Association of Canada has just published a first-of-its-kind lenten cookbook. It is presently being marketed across Canada and the United States.

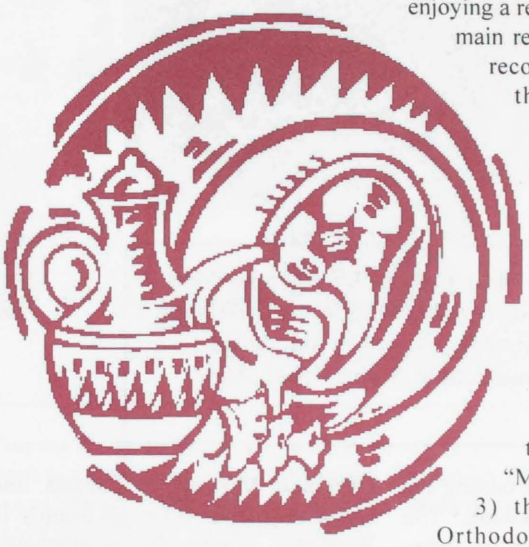

The custom of Orthodox fasting is enjoying a resurgence in interest. The main reasons for this are: 1) the recognition and rediscovery that fasting has always been Orthodox tradition, as exemplified in both the Old and New Testaments, and accounts from the Saints; 2) the realization that it is a healthy diet, which is being aggressively propagated even by the medical community as the so-called "Mediterranean Diet"; and 3) the discovery that the Orthodox lenten diet is more friendly to the environment than one based upon animal protein.

The Lenten Cookbook: A Collection of Vegan/Vegetarian Recipes is a very informative book. In addition to listing over three hundred recipes, the volume includes an essay on the what, why and how of lenten eating/fasting. The book is well organized into subsections varying from appetizers to main courses to desserts — with everything in between. It is available locally at: The Ukrainian Museum of Canada, The Saskatoon Book Store, The Berry Barn, and Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral (652-1364).

For more information, please contact Fr. Damian Hohol at (306) 242-5738.

NEW LENTEN COOKBOOK MAKES HISTORY

Have you ever had questions about the ancient Orthodox custom of fasting, and wanted to know more about its meaning and practicality? Have you ever wondered what you could cook on a strict fasting day, when fish is not permitted? Have you ever wondered how a complete meal could possibly be prepared without meat or dairy products? Are you depressed because your doctor has told you to cut back on your cholesterol and protein, and instead put you on the "Mediterranean Diet"?

The answers to these and many more questions can be found in a new cookbook just published by the Olha Kobylianska Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada, at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in Saskatoon. **Lenten Cookbook: A Collection of Vegan/Vegetarian Recipes** is the first cookbook of lenten recipes ever published by a Ukrainian Orthodox parish in Canada, and is perhaps the first of its kind published by anyone in Canada.

The **Lenten Cookbook** has over three hundred excellent recipes for complete menu planning, from appetizers to main courses to desserts with everything in between, to provide optimum variety in the diet. Try some mouth-watering *Lasagna rolls* or *Fettucini Alfredo*, and a piece of *Black Forest Cake* (prepared without eggs) or delicious *Nutri-Fudge* for dessert! Or how about a low-fat (but tasty), health-conscious sour cream substitute for your potato pyrohy?

The **Lenten Cookbook** took four years to develop. It began with Dobrodijka Sonia Hohol's idea of holding lenten pot-luck suppers on fasting days, in conjunction with the adult "outreach" religious classes being held at the Saskatoon Cathedral. In preparing dishes for such a lenten pot-luck, it was hoped that participants could learn from each other's ideas, and thus more quickly build up a repertoire of lenten

Cookbook Committee: Bottom row, left to right: Mary Harbus, Anne Stinka, Mary Kindrachuk, Emily Tabasniuk, Mary Savisky / Top row, left to right: Vera Webster, Roseanne Maluk, Fr. Demjan Hohol, Loraine Bobowski, Anne Cholod, Alisia Klopoushak / Missing from picture: Sherri Bobowski, dobr. Sonia Hohol, Anne Klopoushak, Anna Papish, Adele Trischuk

recipes. At the first sucpot-luck, being beginners to fasting, we all ate a lot of *kasha*! Since that time, however, the recipes have become so increasingly varied, delicious and accomplished, that participants now comment to each other, "You call *this* fasting? It seems more like feasting!" "Why did I ever think you can't eat well without meat or cream?"

Our pot-lucks have now become something to eagerly anticipate, and we've all appreciated the encouragement, inspiration and support from one another to keep our fasting days. With this in mind, Holy Trinity Cathedral hopes to encourage, inspire and support in like manner all other Orthodox Christians committed to learning more about the True Faith.

Over the last year, a committee of volunteers eager to share their new-found fasting skills has worked very hard at gathering, compiling and editing the recipes for our new cookbook. The book has more than just recipes, however. It also contains very helpful tips on how to shop for lenten foods, as well as an explanation of how, when and why Orthodox Christians are expected to fast. The cookbook is also lavishly embellished with quotations from Orthodox Saints about the importance of fasting, as well as icons written by iconographers Vera Senchuk, Fr. Deacon Nazarij Polataiko, and of Holy Transfiguration Monastery.

The faithful people who worked so very hard to publish this book are to be commended for producing a cookbook that will be an invaluable aid for pious members of our Ukrainian Orthodox church. The cookbook may be purchased from all national, provincial and local executives of the Ukrainian Women's Association, the Ukrainian Museum of Canada, and Consistory Church Goods Supply in Winnipeg. It may also be purchased by sending $12.00 plus $3.00 for shipping and handling to:

Lenten Cookbook,
c/o Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral
919 - 20th St. West
Saskatoon SK
S7M OY5

For more information please call Emily Tabasniuk at (306) 374-7712, or Fr. D. Hohol at (306) 652-1364 or 242-5738.

Fr. Demjan Hohol,
Holy Trinity Cathedral, Saskatoon

ПРИВІТАННЯ НА ПОДВІЙНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ
Торонто, Онтаріо

Галина Мельник-Марко, брат Нестор Випрук з Монтреалу, і сестра Маруся Гладиш з Бурлінгтону

Родина Галини Мельник-Марко - доні з зятями, внучки і приятелі відзначили 80-ття з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ мами Галини та 25-ній ЮВІЛЕЙ подружнього ЖИТТЯ доні Лариси з зятем Орестом Коропецьким 16-го серпня.

Гостинне прийняття відбулося в ресторані „Old Mill" де пілся молитви і благословення страв о. протопр. Петром Бубликом присутні споживали різнорідні страви та щиро вітали ЮВІЛЯТІВ з величавими святкуваннями. Багатьом відома Галина, по різних містах Канади, відзначається надзвичайно умілим провідництвом, організаторством різних проєктів, особливо з молоддю, в рядах СУМК, англійських організаціях, була членкою Консисторії нашої Церкви, дописує до часописів, виголошує доповіді на різні теми і інші обов'язки, протягом свого життя, защо нагороджена багатьма Почесними Грамотами та Медалями.

Народжена в Канаді, Галина досконало володіє трьома мовами, вживає і нагадує всім спілкуватися вдома і в організації, Богом даною нам українцям, української мовою, чим поможем Україні повернути належне місце серед світових держав. Наша Церква відзначає 80-тя існування в Канаді і Галина щедро причинилася до успіху і розвитку її. Діти і внуки добре володіють українською мовою і щедро обдаровані музикальними здібностями.

Вітаємо Галину з ДНЕМ УРОДИН і бажаємо їй кріпкого здоров'я, довгого життя (до сто літ недалеко) творчої праці, якою Господь її щедро обдарив, а Оресту й Ларисі щасливого подружнього життя на наступні 25 літ!

НА МНОГАЯ ЇЙ ЩАСЛИВІЯ ЛІТА ВСІМ ВАМ!

„Пішли Боже з неба, чого Вам ще треба!"

добр. Катерина Бублик

Родина і гості разом святкували 80-ліття уродин Г. М. Марко і 25-ліття подружжя Ореста і Лариси Коропецьких. Протопросвітер П. Бублик промовив молитву і поблагословив ювілятів.

ПОКЛІН ПОЕТЕСІ ....
Торонто, Онтаріо

Від 1975-го року українське громадянство міста Торонта, в серпні місяці що-річно відзначає народження невмерущої поетеси Лесі Українки, котра своїм полум'яним словом закликала український народ до боротьби з насильнецьким окупантом України - царським режимом, який панував над українською землею в ті часи і нищив все, що було дороге і цінне нашому народові, а пізніше комуністичне панування, коли ни щилося національне, релігійне й культурне надбання. І хоч Україна незалежна держава уже 7 років, але наслідки того нищення направляються дуже повільно. Присутні з молитвою на устах, благали Господа виправити наси льство, яке було накинуто українському народові і прискори ти процес відродження.

Коло пам'ятника Лесі Українки в Гай Парку зібралися українці, щоб затвердити свою любов і пошану до світової слави поетеси і дати при клад наступному поколінню пам'ятати й шанувати тих, хто боровся за свободу і права людини бути господарем на своїй землі. Православне духовенство з Влади кою Юрієм та католицьке духовенство з Владикою Корнїілем, прикрашене хором з католицької церкви, возносили молитви до Господа з запаленими свічками дякували поетесі за її відвагу і посвяту, яка вогненним словом закликала до боротьби! Була вихована і високо-освічена в свідомій українській родині - мати поетеса Олена Пчілка, дядько Ми хайло Драгоманів, були прикладом до наслідування. Леся упокоїлася на 42-му році життя і як комета в небі блиснула, так її життя майнуло, але вона дала нам ЗАПОВІТ - боротися за краще майбутне нашого народу і писала : „І несучи вагу ту тяжкую, буду пісню веселу співать!"

Голова Комітету Українок Канади, Дзвінка Максимець, привітала духовенство, консулів України дост.: Шинкаренка і Олексієнка, присутніх і передала ведення програми попередній голові Хри стині Бідяк, котра представила головну доповідачку Дарію Темни к, яка в свою чергу обширно розповіла про життя
і діяльність Лесі, а професійні ми стецькі сили доповнили програму: Ярина Шаблій, Олесь Семчук (Івано-Франківськ), Іван Висоцький, Стефанія і Леся Плотники бездоганно виконали свої точки. І тут слова Лесі: „Ні! Я буду вічно жити!"

Перед пам'ятником Лесі голова і членки КУК склали розкішний вінок живих квіток. Честь і слава учасникам цього відзначення.

добр. Катерина Бублик

CYMK - U.O.Y. NATIONAL RETREAT HELD AT CAMP VESELKA GIMLI, MANITOBA

From across Canada, 44 members of CYMK, our Ukrainian Orthodox Youth, gathered at Camp Veselka for this year's National Retreat, held from Thursday, August 20 until Sunday, August 23, 1998. This year's theme was "Kozaky" and involved various events and speakers. This Retreat was planned by the National Executive, based in Edmonton, together with the Regional Executive of Manitoba.

The Retreat began officially on Thursday with the arrival of various members to get settled in their cabins, to register, and to visit around the first vatra of the weekend. It continued Friday morning with an early breakfast. The members were divided into five teams for the challenging portions of the weekend.

The events began with an interesting and very focused presentation by Dr. Oleh Gerus (professor at the University of Manitoba) on the history of kozaky and our hetmany, and some of the political struggles they faced, and in some cases, their triumphs. Following our borscht and sandwich lunch (borscht courtesy of Dobr. Genia Bozyk), the teams competed in a scavenger hunt in the town of Gimli and later tried musical chairs in the lush field behind the cabins and a game of "human knots". Following a very aggressive game of soccer, the National Executive treated the members to a chili supper. Naturally, the evening continued with a warming vatra and sing-along.

Saturday morning began with another early breakfast. This was followed by a fascinating presentation which introduced us to iconography, by Mrs. Vera Senchuk (iconographer). She informed us of the training to become an iconographer, the materials and preparation used to write icons, how to research the Saints' lives, and the prayerful and fasting life of iconographers. V. Rev. Fr. Roman Bozyk (Chaplain of Manitoba CYMK Regional Executive and Registrar / Chaplain of St. Andrew's College) spoke on the spirituality of the kozaky. Fr. Roman and Dobr. Genia Bozyk were available all weekend to field additional questions and provide anything needed by CYMK members and guests.

After lunch, the CYMK members participated in "Kozak Olympics" - a series of strenuous relay races, a tug of war, and a water fight. CYMKivtsi were free to go swimming, to play cards, to continue the aggressive soccer match, or sleep!

Early in the evening, a busload of National CYC, TYC and UWAC members arrived from the conference being held in Winnipeg. They, together with the CYMK members, congregated in the St. Peter and Paul Chapel for a Moleben served by V. Rev. Fr. Roman Bozyk and assisted by past National CYMK President, Michael Horbay. All then proceeded to the dining hall for a very filling whole-hog roast supper. After all were satiated, Mr. Michael Zaleschuk, our National CYC President, and National CYMK President, John Moroz, greeted everyone. After some visiting between the TYC, UWAC, and CYMK members, the CYC bus departed and CYMK members continued to visit in the dining hall, their noise drowned out by a torrential downpour. CYMK members warmed up and prepared for the very fervent and passionate candle-lit Midnight Liturgy, also served by V. Rev. Fr. Bozyk with the participation of all CYMKivtsi present.

Camp clean-up ensued on Sunday as all out-of-towners departed. The members in Manitoba were extremely pleased to host the out of town guests from Vancouver, Edmonton, Saskatoon, Yorkton, Canora, and Windsor/Hamilton. Special thanks to the National Executive for running a wonderful retreat and ensuring everyone's needs were met. The CYMK members in attendance would like to thank the speakers for their excellent presentations, the members of CYC for making a special trip to visit with us, and especially V. Rev. Fr. Roman and Dobr. Genia Bozyk for spending the weekend with us. We look forward to seeing everyone again next summer for the National CYC Convention!

OSVITA 1998

Five Weeks of Adventure, A Lifetime of Memories

As the students said their final good-byes it was obvious to all the staff, their parents, families and friends, that the last five weeks at St. John's institute, in Edmonton, Alberta, were most definitely one of the best times they had ever had!

The time they spent at OSVITA was filled with joyful memories and the formation of lifetime friendships. For those of you who don't know what "OSVITA" is, the best way to describe it would be an exciting "Ukrainian Cultural Adventure" which leaves students with a unique perspective on the relevance of Ukrainian culture and language, leaving them with a desire to explore even more of their wonderfully rich ancestry!

The OSVITA program is a Ukrainian Summer Immersion Program which gives students from ages 14 to 18 an opportunity to receive credit in their High School Ukrainian. Students spend three hours daily in Ukrainian language class throughout the week. This is not the only focus of the program, however, use of the term "Cultural Adventure" is in reference to the fact that the OSVITA Summer Program is structured in such a way that students will graduate with a stronger knowledge and appreciation for both their Ukrainian language as well as their Ukrainian heritage. The program is planned with the goal of integrating instruction in both Ukrainian Culture and Ukrainian Language, making OSVITA a stimulating and well-rounded program.

This summer, the program theme was "Discovering Your Roots". Throughout the course of the 5 weeks a variety of very informative and entertaining guest speakers spoke to our students, covering various topics, including: Father Andrew Jarmus, Mr. Eugene Harasymiw, Jars Balan, Very Rev. Victor Lakusta and from the University of Alberta, Brian Cherwick.

In addition, students also took a hands-on approach to their culture and religion. For example, they made their own icons with the tremendous help and instruction of iconographer Dobr. Kristi Jarmus. They also made small vinoks and ceramics. Similarly, in consultation with our Ukrainian language teacher, we tied the language component with the cultural component so that the students were constantly learning and using the Ukrainian language throughout the program.

The students of OSVITA also had their share of fun. Aside from language classes, cultural instruction and guest lectures, the students went on a variety of excursions. These included: The Vegreville Pysanka Folk Festival, a Kalyna Country tour, discovering the many Ukrainian Orthodox churches in rural Alberta, a camping trip to Banff National Park, the Edmonton Street Performers Festival, Edmonton's Klondike Days, a weekend at Camp Kievs-Ki-Hi at Moose Lake, Alberta and of course Camp Bar-V-Nok. Such excursions gave the students an opportunity to get to know each other and the staff better, as well as a chance to relax and have some fun away from their studies.

OSVITA offers students in North America a unique opportunity. Not only is it an experience which they will cherish as being one of the greatest learning experiences of their youth, but as a former OSVITA student myself, I can confidently say that this program has added a great deal to my life. I have made lifetime friends here, and have a unique appreciation for my Ukrainian language and culture because of this program. If you are 14 to 18 years old and haven't experienced OSVITA, I strongly encourage you to do so. Every OSVITA graduate feels absolutely thrilled and privileged to have been a part of such a wonderful program. For more information on OSVITA, surf the web at http://uccc.ca/stjohns/oevita.htm.

John Moroz
1998 OSVITA Monitor

AID TO CHILDREN WITH DIABETES IN UKRAINE

Seated at the airport at the onset of their trip to Ukraine, left to right: Dr. John Vandermeulen (pediatrician), Peggy Rowsell (nurse), Susanne DeWolfe (dietitian), Margaret Ford (nurse)

Last fall a medical team from McMaster University Medical Centre participated in a project in Ukraine sponsored by OSVITA (Edmonton). The team consisted of Dr. John Vandermeulen (pediatrician), Peggy Rowsell (nurse), Margaret Ford (nurse) and Susanne DeWolfe (dietitian). The hospitals they visited in Kiev were the Children's Endocrine Clinic and Children's Hospital #13.

Their visit to Ukraine followed the visit of a team from Kiev some time earlier. The focus of the team was to assist in the area of juvenile diabetes, i.e. observe, plan seminars, and generally assist where possible. They hoped to share their expertise to the extent that might be achievable in the local context. They took with them supplies, many of which were donated by local pharmaceutical companies such as glucose meters and strips. They were told by the visiting medical team that the glucose meters were almost non-existent in Ukraine and if in fact there were a few, the strips necessary for testing were unavailable. It was alarming to find that the strips that can be purchased here for $40.00 would cost an entire months wages in Ukraine.

Keeping in mind that this trip to Ukraine was a new experience for the team, it is intersting to note their reactions and observations. The team was provided with accommodations in a very well kept and clean apartment, and they were also provided with maid and cook service, which they greatly appreciated. They spent two weeks in Kiev which included a two day trip to Poltava, where they stayed at the hospital which they visited. They were quite amazed to discover that even in the hopsital the water was turned off at 6:30 p.m., which in effect meant that any treatments and even regular hygiene routines requiring the use of water were hampered during this period. They also observed that children with diabetes were all hospitalized, as opposed to being under a doctor's care and living a normal life at home with the assistance of medication, etc., as is common in North America. Mothers were always at their child's bedside, even if it meant leaving their other children and extended families for great periods of time. They felt they had to do this since there was usually only one nurse on staff at any given time, normally with a tremendous work load.

The doctors and nurses were very proud, in that they were protective of their working conditions, which for the most part were not up to the standards to which we in North American have grown accustomed. They very much welcomed the assistance of the medical team and were most congenial and interested in the information being shared. They were also keenly interested in the "team approach" that is practiced in Canada, an approach not commonly used in Ukraine. The team noticed that there was an attempt made to brighten the atmosphere of the hospitals, especially in the children's wards, by putting up children's art work, incorporating colours, etc.

An important observation which the team made and tried to impart during their various seminars to staff and parents, was that children with diabetes, for the most part, can live a normal life with proper care and treatment -- that the focus should not be that they are diabetic children, but that they are children who happen to have diabetes. Families need to be educated and realize that the children do not have to live their lives in a hospital. They found the children to be well behaved

Nurse Peggy Rowsell working with children in the hospital

and very cooperative, and not intimated as one might expect considering the circumstances.

The two key issues they feel must be addressed are EDUCATION and RESOURCES.

Education

Parents in particular must be educated to watch for signs of diabetes, and once their children have been diagnosed by a doctor, they must be made aware of the methods of treatment. Many children in Ukraine die from diabetes, an unusual, even absurd occurrence by our standards. This occurs mainly due to the lack of adequate equipment available for diagnosis and the medication necessary for treatment. In the absence of proper medical methods and facilities, some families rely on herbal or other generic forms of treatment which, if not used appropriately, sometimes cause very negative results.

Resources

Simple things like glucose strips for the glucose meters must be in constant supply for testing. Although the team took the glucose meters and a supply of strips with them, once the strips run out, the meters are rendered useless.

The team says that they would go back to Kiev in a moment if given the opportunity, because they left feeling that they would have liked to contribute even more, and particularly spend more time with the children. They have developed a close professional and personal bond with the doctors and nurses they had the opportunity to work with both here and in Ukraine, and are in constant touch with them.

The team is tapping the resources available to them to assist the children with diabetes in Ukraine who are, for the most part, suffering needlessley from the dire lack of education and resources. If anyone is able to assist, either by providing financial assistance for the purchase of metre test strips or kitostix, or in any other way, the team would appreciate being contacted at the address and/or numbers provided below.

Peggy Rowsell
Diabetes Care & Research Centre
Hamilton Health Sciences Centre
MUMC Site
1200 Main Street West
Hamilton ON L8S 4J9
Telephone: 905-521-2100 ext. 5505 Fax 905-521-2653

MRS. AGNES WARNYCA
МАМА - БАБА

Mrs. Anastazia Varanytsia, known as Agnes Warnyca (nee Melnyk), passed away peacefully on May 10, 1998 at the William Booth Special Care Home with family members at her side. The youngest child of John Melnyk and Eunice Gilewicz, Baba was born on May 11, 1902 in the village of Biharny in Western Ukraine, near Lviv.

At the age of 21, she married Gregory (Harry) Warnyca. they farmed and raised bees. In June of 1928, they took a big change and emigrated to Canada for a better life with their two children, William and Eunice. The family lived on a farm with her brother, Nick, in the Candiac area for several years. Gido went from one available job to another, while Baba looked after their family, which had now grown to include Mary, Anne, the twins Olga and Daisy, Orest and Dymetry. the economics of the depression years made employment difficult. The family was forced to move several times until they eventually purchased a farm near Mytrie, Saskatchewan where they operated a mixed farm.

The church has always been a large part of Baba's life. They were active members of St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Candiac, SK for 25 years. Baba joined the Candiac Branch of the UWAC in 1936. She would walk 2 1/2 miles each way just to attend the meetings. While at Candiac, she held the positions of President, Vice-president and Treasurer.

Knowing the value of schooling, which Baba was not privileged to receive, they moved their family to Regina in 1953. They soon joined the Descent of the Holy ghost Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral of which Baba was a member for 45 years. She would always remember, respect and observe all the church Feast days and Saints days. Baba also joined the Ukrainian Women's Association of Canada, Daughters of Ukraine Branch where she became an Honourary Member.

Baba's membership in he UWAC totaled 62 years. She hardly missed a meeting or volunteering at a function while she was still able to attend. Baba would still walk to Church or to the hall to volunteer in any way that she could. She always took pride in working in the Ukrainian community.

Baba enjoyed travelling and would go anywhere that opportunity would take her. She travelled across Canada and the United States as well as the Holy Land which included Isreal, Egypt and Greece. Baba was also fortunate enough to be able to go back to Ukraine twice to visit with her family and friends.

While Baba was able to, she would grown a big garden and was the happiest in sharing her vegetables as well as her famous buns and varenyky. She also did beautiful Ukrainian embroidery. Baba's eyes and heart were always the brightest with visits from her children, grand-children and great-grandchildren.

Our Baba took great pride in preserving her beautiful rich Ukrainian heritage. It was with her guidance and constant encouragement that she can boast today that she has three generations belonging to the Church and to the UWAC and the fourth generation on its way. Our family has truly been blessed to have had such a great Baba. Not only has she enriched our lives through her heritage and traditions but she has always made us feel special about it. Her love and respect will never be forgotten.

Baba was predeceased by her husband Harry in 1972, four brothers, Henry and Fred in Ukraine, and Bill and Nick in Canada: son-in-law, John Shiplack, three grandchildren: Lorne Brooks, Sylvia Shiplack and Russell Clark, and three great-grandchildren in infancy.

Baba is survived by three sons and five daughters and their families, which include 22 grandchildren and 23 great-grandchildren. She will also be sadly missed but fondly remembered by her numerous relatives in Canada, United States and Ukraine.

Funeral service was celebrated by Rev. V. Petruschak at Descent of the Holy Ghost Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral in Regina, Sask. Interment at Regina Memorial Gardens Cemetery next to Gido.
Вічна їй пам'ять!

Submitted by Sonia Bremner
Regina SK

A donation of 200.00 to Promin is gratefully acknowledged

FRED DOHOLIS and MARY (CHORNEY) DOHOLIS

In the first year after her death on the 16th day of July 1997, in her 90th year, beloved wife of Frederick who passed away in his 76th year, a donation of $50.00 is made to Promin as an everlasting wreath in their memory.

Survived by seven of their dear children, 17 grandchildren and 14 great grandchildren.

Funeral services were officiated by their son-in-law, Very Rev. Michael Sokyrka.

Both have been laid to rest at the "Mount Hope Cemetery", Brantford, Ontario.

"Vichna yim pamjat"
"Forever remembered"

Daughter Katie and family
Dobr Katherine Sokyrka
Maple Ridge BC

На свіжу могилу мого дорогого мужа бл. пам. **Петра Кіндрачука**, який відійшов у вічність 28 лютого, 1998, в його пам'ять складаю пожертву в сумі $100.00 на журнал Промінь.
Вічна йому пам'ять

Дружина Павліна з родиною
Вернон БК

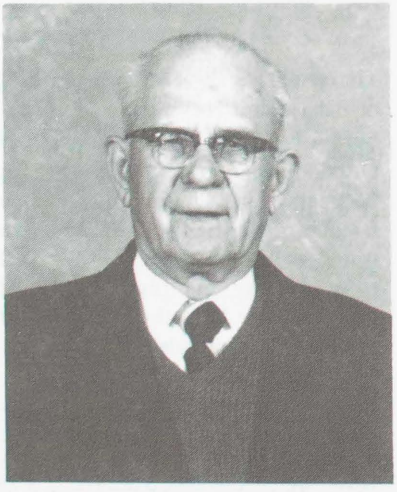

Як нев'янучий вінок в незабутню пам'ять мого дорогого мужа бл. пам. **Федіра Крупіцького**, котрий упокоївся 15 червня 1996, складаю пожертву в сумі $35.00 на журнал Промінь.

Дружина Галина Крупіцька з родиною
Гамільтон, Онтаріо

В незабутню пам'ять дорогих родичів, дідуся і бабусі, бл. пам. Павла Степового, який упокоївся 14-го жовтня, 1978 р., і Емілії Степової (Ґуран), яка упокоїлася 28-го лютого, 1982, складаємо пожертву як нев'янучий вінок в сумі $200.00 на журнал Промінь.

Вічна їм пам'ять!

Орися Сушко з родиною
Гамільтон, Онтаріо

Як нев'янучий вінок троянд, у незабутню пам'ять, **Івана Горегляда**, дорогого мужа, батька, дідуся, котрий упокоївся у вересні 1977 р. даруємо на фонд Променя $50.00.
Вічна йому пам'ять!

Оля Горегляд з родиною
Ошава, Онтаріо

PRESS FUND

Note: The donations listed in this section include all those received from August 1 to August 31, 1998. IN MEMORIAM donations are acknowledged in that specific section. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of PROMIN.

In Memoriam donations	$760.00
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko, Winnipeg MB	$500.00
Violet Romanchuk, Edmonton AB	$300.00
Kateryna Yereniuk's Birthday Celebration - total of $300.00 as follows	
Kateryna Yereniuk, Edmonton AB	$75.00
Anastasia Yereniuk, Edmonton AB	$25.00
Fiona Pelech, Edmonton AB	$50.00
Natalka Kit, Edmonton AB	$25.00
Joanna Janis, Edmonton AB	$25.00
Mary Prokopiw, Edmonton AB	$20.00
Anna Krawetz, Edmonton AB	$20.00
Bohdanna Maslo, Edmonton AB	$20.00
Dobr. Domka Sapiha, Edmonton AB	$20.00
Anna Osoba-Sjwed, Edmonton AB	$10.00
Anna Zwozdesky, Edmonton AB	$10.00
Mary Fedchuk, Winnipeg MB	$10.00
Anastasia Revko, Montreal PQ	$10.00
Mary Fedchuk, Winnipeg MB	$10.00
Mary Tomashchuk, Toronto ON	$5.00

CORRECTION: In the July/August issue of Promin (#7) it was reported that Ollia Hawryshok donated $40.00 to the Promin Press Fund. In fact it was Nancy Worobets of Burnaby BC who made the donation, which was sent to us on her behalf by Ollia Hawryshok, who is the Promin Convenor for Vancouver. We apologize for the error.

NEW SUBSCRIPTIONS

We are pleased to inform our readers that during the month of August we received 9 new subscriptions. This makes a total of 107 new subscriptions between October 1, 1997 and August 31, 1998.

НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Повідомляємо читачів, що в місяці серпні ми одержали 9 нових переплат на Промінь. Це становить 107 нових переплат від 1-го жовтня, 1997 р. до 31-го серпня, 1998 р.

РІЗДВ'ЯНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Повідомляємо, що нам потрібно мати Ваші Різдв'яні привітання найпізніше до 10-го листопада.

CHRISTMAS GREETINGS

The deadline for Christmas Greetings is November 10, 1998.

DEADLINES for submission

We are pleased that we have reached our goal and are now able to have Promin reach our subscribers during the first week of each month. In order to facilitate this the journal now goes to print on the 15th day of the previous month and is mailed approximately 10 days later. It is therefore necessary to set the fifth day of the previous month as the deadline for submissions. Any items received after that time will be placed according to space available. Theme planning and layout takes place well in advance of the printing date. We attempt to place articles as soon as possible after their receipt, but understandably this is not always possible. Your consideration is greatly appreciated. If ever there are any unusual circumstances, please contact the editors to discuss.

Ми раді що досягнули своєї мети, щоб журнал ви-ходив так, щоб читачі одержали його в першому тижні кожного місяця. Журнал йде до друку 15-го місяця. І тому потрібно, щоб ми одержували всі статті, дописи тощо до 5-го кожного місяця. Плянування що до тем і розміщення статтей, виконується наперед. Ми стараємося поміщувати статті по можливості в наступному числі після їх одержання, однак розуміється що це не все можливо.

Тому просимо Вашої співпраці і вирозуміння в цьому. Якщо бувають наглі потреби то просимо вдатися прямо до редакторів для пологодження.

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7
1-Dec-1998

Iliad Productions
present

The Mitten Рукавичка

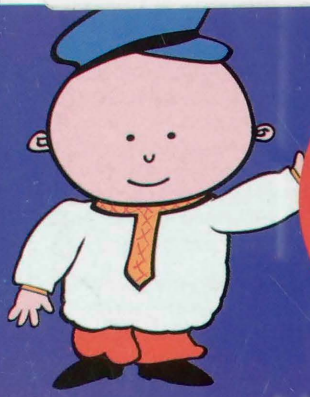

AT LAST . . .
A COMPUTERIZED INTERACTIVE STORYBOOK FOR UKRAINIANS!
Нарешті . . .
Взаємодіюча казка для комп'ютера!

INTRODUCTORY PRICE $39.95*

ORDER NOW FOR CHRISTMAS!
Замовляйте тепер на Різдв'яний дарунок!

Experience the excitment of watching your child learn about our Ukrainian heritage with this fully interactive CD-ROM! Switch between Ukrainian and English at any time during the story!
Відчуйте захоплення вашої дитини навчанням про свою рідну українську спадщину цією взаємодійною казкою! Змініть з одної мови на другу коли бажаєте!

Read and play along with this traditional Ukrainian folk tale, featuring hundreds of fun animations!
Читайте і забавляйтеся цією казкою, яка включає сотні цікавих оживлянь!

Sing along with favourite Ukrainian folk songs!
Включайтеся в співі народних пісень!

Make learning Ukrainian fun and challenging through animated games!
Зробіть навчання української мов приємним, способом оживлених іграшків!

Name_____
Address_____
City_____Prov/State_____
Postal/Zip Code_____
Telephone#(_____)_____-_____

Please send cheque or money order payable to:
Iliad Productions
Dundurn P.O., Box 33514
Hamilton ON L8P 1X0

Windows only

For more information call
1-877-7MITTEN (1-877-764-8836)

Please accept my order for:

___ x $39.95* = _____

S&H $_____ = _____

TOTAL = _____

Calculate $5.95 Shipping & Handling for one product, add $2.00 for each additional.

***All prices are in Canadian dollars, taxes and duties are included.**
Returned cheques are subject to a service fee of $15.00. Allow 4-6 weeks for delivery.